

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo LXXIII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

INCIPIT SERMO LXXIII DE EO QUOD DICIT SI DILIGITIS ME
MANDATA MEA SERUAITE USQ. AD UOS AUTEM COGNOSCE
TISEUM QUIA APUD UOS MANEBIT ET IN UOBIS ERIT.

Audiuimus fr̄s cum euangelium ^{legeretur.} loqueretur. dñm dicentem; Si dili
gitis me. mandata mea seruate. & ego rogabo patrem & alium para
cleum dabit uobis ut maneat uobiscum in aeternum. sp̄m ueritatis
quem mundus non potest accipere. quia non uidet eum nec scit eum. uos au
tem cognoscetis eum. quia apud uos manet & in uobis erit; Multa sunt que
in istis paucis uerbis dñi requirantur. sed multum est ad nos uel omnia que
hic quaerenda sunt quaerere. uel omnia quae hic quaerimus inuenire. ue
rum tamen quantum nobis dñs donare dignatur pro nostra & uestra capaci
tate quid dicere debeamus & quid audire debeatis ad tēte per nos carissi
mi quod possumus sumere. & ab illo quod non possumus poscite; sp̄m paraclētum
xp̄s promisit apostolis; quo autem modo promiserit aduertamus; Si dili
gitis me inquit mandata mea seruate. & ego rogabo patrem & alium paraclētum
dabit uobis. ut maneat in aeternum uobiscum sp̄m ueritatis; hic est utiq. in tri
nitate sp̄s sc̄i. quem patri & filio consubstantialē & coaeternum fides catho
lica confitetur. ipse est de quo dicit apostolus. Caritas dī diffusa est in cordi
bus nostris per sp̄m sc̄m quidatus est nobis; Quomodo ergo dñs dicit. Si dili
gitis me mandata mea seruate. & ego rogabo patrem & alium paraclētum da
bit uobis. Cum hoc dicat de sp̄u sc̄o. quem nisi habeamus. nec diligere dñm pos
sumus. nec eius mandata seruate. Quomodo diligimus ut eum accipiamus. &
quem nisi habeamus. diligere non ualemus. Quomodo mandata seruabimus
ut eum accipiamus. quem nisi habeamus. mandata seruate non possumus.
An forte praecedit in nobis caritas qua diligimus xp̄m. ut diligendo xp̄m.
eiusq. faciendo mandata. mereamur accipere sp̄m sc̄m. ut caritas non xp̄i
quae iam praecesserat. sed dī patris diffundatur in cordibus nostris per
sp̄m sc̄m quidatus est nobis. per uersa est ista sententia; Qui enim se filiū
diligere credit. & patrem non diligit. profecto nec filium diligit. sed quod
sibi ipse confinxit. deinde apostolica uox est; Nemo dicit dñs ih̄s. nisi in sp̄u
sc̄o; & quis dñm ih̄m nisi qui eum diligit dicit. Si eo modo dicit quo intelli
git apostolus uoluit. multi enim uoce dicunt. corde autem & factis negant.
Sicut de talibus ait. Confitentur enim se nosse dñm factis autem negant;
si negatur factis. proculdubio & iam dicitur factis; nemo itaq. dicit dñm ih̄m
animo. uerbo. facto. corde. ore. opere. nemo dicit dñm ih̄m nisi in sp̄u sc̄o. &
nemo sic dicit. nisi qui diligit; iam itaq. apostoli dicebant dñs ih̄s. & si eo mo
do dicebant ut non fictis ore cōfiteentes. dicerent corde & factis negantes.

prorsus si ueraciter hoc dicebant. proculdubio diligebant; quomodo igitur
 diligebant. nisi in spū scō. & tamen eis prius imperatur. ut diligant eum & eius
 mandata conseruent ut accipiant spm scm. quem nisi haberent. profecto di-
 ligere & mandata seruare non possent. Restat ergo. ut intellegamus spm scm
 habere qui diligit. & habendo mereri ut plus habeat. & plus habendo plus diligit.
 Jam itaq. habebant spm discipuli quem dñs promittebat. sine quo eum dñm si
 dicebant. nec tamen eum adhuc habebant sicut eum dñs promittebat; & habe-
 bant ergo & non habebant. qui quantum habendus fuerat. nondum habebant;
 habebant itaq. minus. dandus erat eis amplius; habebant occulte. accepturi fue-
 rant manifeste. quia & hoc ad maius donum scī spī pertinebat. ut eis innotesce-
 ret & quod habebant; De quo munere apostolus loquens ait; nos autem non spm
 huius mundi accepimus. sed spm qui ex dō est. ut sciamus quae ad dō donata sunt
 nobis; nam & ipsam manifestam in per tionem spī scī non semel sed bis numero
 dñs egit; mox ut enim resurrexit a mortuis. insufflans ait; Accipite spm scm;
 numquid igitur qui tunc dedit. ideo non misit & iam postea quem promisit.
 Aut non idem ipse est spī scī qui & tunc est insufflatus ex ipso. & post ab ipso
 missus ex caelo. quia propter cur ipsa quae facta est euidenter donatio eius. bis
 facta fuerit. Alia quae estio est; fortassis enim propter duo praecepta dilectionis.
 hoc est proximi & dī. ut commendatur ad spm scm pertinere dilectio; haec eius
 gemina est in manifestatione facta donatio; & si alia causa quaerenda est.
 non nunc eius inquisitione in longiorem quam oportet & modum sermo iste
 mittendus est. Dum tamen constat sine spū scō xpm nos diligere & eius man-
 data seruare non posse. & id nos posse atq. agere tanto minus. quanto illum per-
 cipimus minus. Tanto autem amplius. quanto illum percipimus amplius; pro-
 inde non solum non habentia. uerum & iam habentia non incassum promittitur;
 non habentia quidem ut habeatur. habentia autem. ut amplius habeatur; nam
 nisi ab alio minus. ab alio amplius haberetur. scī heliseus scō heliae non diceret;
 spī qui est in te. duplo sit in me; quando autem ait iohannes baptista. Non
 enim ad mensuram dat dñs spm. De ipso dī filio loquebatur. cui non est datus
 spī ad mensuram. quia in illo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis; neq. enī
 sine gratia spī scī est mediator dī & hominum. homo xps ih̄s. Nam & ipse dicit
 de se fuisse propheticum illud implētum. spī dñi super me. propter quod
 unxit me euangelizare pauperibus; quod enim est unigenitus aequalis pa-
 tri. non est gratiae sed naturae; quod autem in unitate personae unigeniti
 adsumptus est homo. gratiae est non naturae. Confiteute euangelio atq.
 dicente; puer autem crescebat & confortabatur. plenus sapientia. & gra-
 tia dī erat in illo; Ceteris autem ad mensuram datur. & datus additur. donec

unicuique. pro modo sue perfectionis propria mensura compleatur;
 unde monachus apostolus. Non plus sapere quam oportet sapere sed sape-
 re ad temperantiam. unicuique. sicut deus paratus est mensuram fidei;
 neque enim ipse diuiditur spiritus. sed dona per spiritum; nam diuisiones donatio-
 num sunt. idem autem spiritus; quod uero ait. rogabo patrem & alium para-
 clitum dabit uobis. Ostendit & seipsum esse paraclitum; paraclitus enim
 latine dicitur aduocatus; & dictum est de christo. Aduocatum habemus
 apud patrem in christum uerum; Sic autem mundum dixit non posse acci-
 pere spiritum sanctum. sicut & iam est. prudentia carnis inimica est in deum.
 legi enim dei non est subiecta. nec enim potest. uelut si dicamus. iniusti-
 tia iusta esse non potest; mundum quippe ait. hoc loco mundi signifi-
 cans dilectores. quae dilectio non est a patre; & ideo dilectioni huius mun-
 di de qua satis agimus. ut minuat & consumatur in nobis. contraria est
 dilectio dei. quae diffunditur in cordibus nostris per spiritum sanctum quidam
 est nobis; mundus ergo eum accipere non potest quia non uidet eum. neque
 scit eum; non enim habet inuisibiles oculos mundana dilectio. per quos
 uideri spiritus sancti nisi inuisibiliter non potest; Uos autem inquit cognoscitis
 eum. quia apud uos manebit & in uobis erit; Erat in eis ut maneat. non
 manebit ut sit; prius enim est esse alicubi. quam manere; sed ne putarent
 quod dictum est. apud uos manebit. ita dictum. quem admodum apud
 hominem hospes uisibiliter manere consuevit. Exposuit quid dixerit.
 apud uos manebit. cum adiunxit. & dicit in uobis; Ergo inuisibiliter ui-
 detur. nec si non sit in nobis. potest esse in nobis eius scientia; sicut enim. a nobis
 uidetur in nobis & nostra conscientia; nam faciem uidemus alterius. nos-
 tram uidere non possumus. Conscientiam uero nostram uidemus. alte-
 rius non uidemus; sed conscientia numquam est nisi in nobis. Spiritus autem
 sancti potest esse sine nobis; datur quippe ut sit & in nobis. sed uideri & sciri
 quem admodum uidendus est non potest a nobis. si non sit in nobis.
**INCIPIT SERMO LXXV. DE EO QUOD DICIT. NON RELINQUAM
 UOS ORFANOS UENIAM AD UOS USQUE AD IO. ET QUI DICIT
 ME DICITUR A PATRE MEO. ET ECCE DICAM EUM ET MA-
 NIFESTABO ME IPSUM EI.**

Post promissionem spiritus sancti. ne quisquam putaret quod ita eum
 dominus daturus fuerat uelut pro se ipso. ut non & ipse cum eis esset & fu-
 turus. adiecit atque ait; Non relinquam uos orfanos. ueniam ad uos;
 Orfani pupilli sunt. illud enim grececum eiusdem rei nomen est. hoc
 latinum; nam & in psalmo ubi legimus. pupillo tu eris adiutor. Grecus